

skulde komme til at lide under, at den just har naaet til sin Plads i Solskinnet umiddelbart før en ny Lov, som ellers medfører saa mange Fordele, kommer til Eksistens, og Udvalget har derfor under disse Omstændigheder ikke fundet nogen Betænkelighed ved det maaske ellers noget usædvanlige Skridt at give Høj- eller Landbrugsskoler Anerkendelse paa Tillægsbevillingsloven.

Forslagene Nr. 7 og 8 trænge ikke til Omtale. Under Nr. 9 foreslaas der at indsætte en Anmærkning paa Justitsministeriets Budget, saalydende: „Statskassen paatager sig efter Regeringens nærmere Bestemmelse Garanti for Forrentningen og Amortisationen af et Laan paa indtil 500,000 Kr., som Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse agter at optage til Opførelse af 4 Folkesanatorier, henholdsvis ved Silkeborg, Ry, Haslev og i Aalborg Amt.“ Det er jo et ret stort Spørgsmaal at kræve Folketingets Afgørelse af ved et Ændringsforslag til en tredie Behandling af Tillægsbevillingsloven, men det har ikke destomindre været Finansudvalget, en Glæde at tiltræde dette Forslag. Finansudvalget lige saavel som Folketinget i dets Helhed omfatter Spørgsmaalet om Tuberkulosens Bekæmpelse med stor Interesse, og det har været os glædeligt at se, at den ny Forening har faaet en saadan Udbredelse og Tilslutning, ogsaa i pekuniær Henseende, at den har ment at turde paatage sig allerede nu at skride til Opførelsen af 4 Folkesanatorier. Naar Statskassen nu paatager sig Garantien for det Laan, som Foreningen agter at optage med det Formaal, er det jo ikke andet, end hvad Staten allerede har gjort i andre lignende Forhold, f. Eks. lige over for den Finsen'ske Lysbehandling. Jeg skal tilføje, at det er blevet oplyst for Finansudvalget, at Nationalforeningen er saaledes stillet i finansiel Henseende, at naar Staten nu træder til som Garant for Forrentning og Amortisation af dette Laan, er det kun Statens Kredit, der bliver lagt Beslag paa, men der vil ikke blive Tale om Pengebidrag fra Statens Side, idet Foreningen fuldt ud er i Stand til at overtage Forrentningen og Amortisationen af Laanene. Det synes altsaa efter de Oplysning-

ger, der ere blevne meddelte Udvalget, at der ikke er nogen finansiel Risiko for Staten ved at overtage denne Garanti.

Endelig komme vi til de sidste af de foreliggende Ændringsforslag, nemlig Nr. 10, som gaar ud paa en Bemyndigelse til en Ekspropriation af et lille Areal i Nærheden af Hellerup Station. Dette trænger heller ikke til nogen nærmere Omtale. Derimod vil jeg gøre nogle Bemærkninger, idet jeg vender tilbage til Forslag under Nr. 5 paa Justitsministeriets Budget, hvorefter der skal indsættes en ny Konto: „Til Tilsyn ved Fiskerierne ved Færøerne 69,041 Kr. 68 Ø.“. Det er nu den skameligste Uretfærdighed, at Justitsministeriet er blevet belastet med denne Bevilling. (*Justitsministeren* [Alberti]: Hør!) Den vedkommer aldeles ikke Justitsministeren, og han er uskyldig i, at det nu er blevet nødvendigt at fremsætte dette Forslag for Rigsdagen. Sagen er nemlig, at en tidligere Marineminister — vi nævne ingen Navne — har haft et Fællesforhold med Justitsministeren, idet disse to Ministre i det danske Statsliv væretagte Færøernes Interesser, om at foretage Fiskerinspektion ved Færøerne ved Hjælp af Kanonbaade, før „Guldborgsund“, og derefter den saakaldte Dampminebaad „Beskytteren“. Forholdet var ordnet saaledes, at Justitsministeriet gav Pengene, medens Marineministeren satte sine Krigsfartøjer i Aktivitet og sørgede for den faktiske Beskyttelse af Fiskeriet deroppe, hvilket vi haabe er gjort ganske udmærket. Men det har ogsaa været meget dyrt. Det har nemlig vist sig, at denne Bevilling, som først kom op paa Tillægsbevillingen for 1898—99 og derefter har været givet paa en Række Finanslove, for 1899—1900, 1900—1901 og 1901—1902 stadig er bleven overskredet. Men saa har Marineministeren baaret sig ad paa en ganske underlig Maade. Han er ikke gaaet til sin Kollega, Justitsministeren — altsaa ikke den nuværende, men den tidligere — og sagt: Det er meget kedeligt, der er her en Overskridelse, skulle vi ikke se at faa Rigsdagens Godkendelse derfor, se at faa Bevillingsmyndigheden til at godkende, at det har kostet mere, end man med Føje kunde gaa ud fra, da